

WOJEWODA MAŁOPOLSKI

Dotyczy spraw o sygnaturach:

SC-I.1331.1.11.2026

SC-I.1331.1.12.2026

SC-I.1331.1.14.2026

SC-I.1331.1.16.2026

SC-I.1331.1.17.2026

SC-I.1331.1.18.2026

DECYZJA

Na podstawie art. 16 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 902) – dalej u.d.i.p. oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) – dalej k.p.a, po rozpatrzeniu wniosku pana [REDAKTOWANE] o udostępnienie informacji publicznej,

postanawia się

odmówić udostępnienie informacji publicznej, w następującym zakresie:

1. Pierwszy wniosek zarejestrowany pod sygnaturą SC-I.1331.1.11.2026 dotyczył udostępnienia informacji z zakresu: kopi raportów końcowych (część merytoryczna) oraz formularzy wskaźników, w postaci w jakiej zostały złożone, dla każdego z wymienionych we wnioskach projektów FAMI: (nr 17/7-2017/OG-FAMI oraz 15/10-2019/OG-FAMI, a także projektu wskazanego we wniosku jako FAMI.02.01-IZ.00-0001/24), które zostały zakończone wraz z informacją o kwocie wydatków kwalifikowanych rozliczonych w piśmie zatwierdzających raport końcowy; kopi ostatniego złożonego raportu okresowego albo wniosku o płatność (w części dotyczącej wskaźników), zawierające wartości wskaźników, dla projektu FAMI.02.01-IZ.00-0001/24, będącego w trakcie realizacji; informacji dotyczących wykazu systemów informatycznych i kosztów ich utrzymania – w zakresie wynikających z istniejących dokumentów;
2. Drugi wniosek zarejestrowany pod sygnaturą SC-I.1331.1.12.2026 dotyczący udostępnienia informacji z zakresu: liczby i sposobu obsługi wniosków o przyspieszenie postępowania poza art. 37 Kodeksu postępowania administracyjnego (dalej kpa), wraz z kryteriami i zasadami ich rozpoznawania; liczby skarg na bezczynność/przewlekłość przekazanych do Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego oraz – w zakresie posiadanej wiedzy – wyników tych spraw i informacji o sankcjach finansowych;
3. Trzeci wniosek zarejestrowany pod sygnaturą SC-I.1331.1.14.2026 dotyczący udostępnienia informacji z zakresu: liczby skarg przekazanych do Wojewódzkiego

Sądu Administracyjnego w Krakowie w latach 2024 i 2025 oraz od 1 stycznia 2026 r. do dnia sporządzenia odpowiedzi;

4. Czwarty wniosek zarejestrowany pod sygnaturą SC-I.1331.1.16.2026 dotyczący udostępnienia informacji z zakresu: kopi pism wskazanych pod znakiem: DPM.0738.29.2022, DPM.0738.49.2022, DPM.0738.77.2022 i DPM.0738.81.2022; kopi pism od Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców dotyczących art. 100d albo postępowań z ponagleniami w sprawach objętych tym przepisem, które wpłynęły do Urzędu od 1 stycznia 2023 r.;
5. Piąty wniosek zarejestrowany pod sygnaturą SC-I.1331.1.17.2026 dotyczący udostępnienia informacji z zakresu: dokumentu (pism lub wiadomości), których powierzono Małopolskiemu Urzędowi Wojewódzkiemu przewodnictwo nad zespołem analizującym MOS 2.0; informacji/dokumentu dotyczącego składu Zespołu, w szczególności instytucji uczestniczących i funkcji; kopi istniejących protokołów, notatek lub sprawozdań z posiedzeń Zespołu oraz informacji o terminach posiedzeń; kopi istniejących rekomendacji, wniosków i propozycji modyfikacji procesowych lub informatycznych, w tym dokumentów dotyczących ryzyka i działań naprawczych; analogicznych istniejących dokumentów podzespołu roboczego; kopi harmonogramu prac Zespołu i informacji o przewidzianym terminie przedstawienia wyników;
6. Szósty wniosek zarejestrowany pod sygnaturą SC-I.1331.1.18.2026 dotyczący udostępnienia informacji z zakresu: raporty końcowe z realizacji projektów, a w przypadku projektów niezakończonych – ostatnie raporty okresowe; formularze wskaźników zawierające wartości bazowe, docelowe i osiągnięte; zestawienia wydatków faktycznie rozliczonych i zatwierdzonych przez Organ Delegowany MSWiA, z podziałem na projekty i wskazaniem udziału środków UE; wykazu systemów informatycznych i narzędzi obsługi cudzoziemców finansowanych w ramach projektów, wraz z kosztami zakupu lub wdrożenia oraz utrzymania po zakończeniu projektu; systemów przekazanych nieodpłatnie przez inne urzędy – wskazanie systemu i urzędu przekazującego; informacji, czy upłynął okres przechowywania dokumentacji któregoś z projektów, a jeśli tak – wskazanie projektu.

Uzasadnienie

Wnioskodawca skierował do Wojewody Małopolskiego sześć wniosków o udostępnienie informacji publicznej, z których: pierwszy wniosek został złożony w dniu 13 sierpnia 2026 r., drugi w dniu 15 sierpnia 2026 r., trzeci wniosek w dniu 18 sierpnia 2026 r., natomiast kolejne trzy wnioski zostały złożone w dniu 27 sierpnia 2026 r. Wnioski te dotyczyły różnych aspektów funkcjonowania Małopolskiego Urzędu Wojewódzkiego Wydziału Spraw Cudzoziemców w Krakowie, związanych przede wszystkim z realizacją zadań z zakresu obsługi cudzoziemców i prowadzonych postępowań w sprawach legalizacji ich pobytu, rozpatrywania ponagleń i skarg na bezczynność lub przewlekłość postępowań, stosowania przepisów ustawy o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa, realizacji projektów finansowanych ze środków Funduszu Azylu, Migracji i Integracji (FAMI), wykorzystanie systemów obsługi prowadzonych postępowań, a także prac związanych z systemem MOS. 2.0. Strona wnioskująca zwróciła się o udostępnienie informacji publicznej w formie elektronicznej w szczególności w formie PDF.

Wojewoda Małopolski stwierdził, że przedmiot żądania objęty wnioskiem stanowi informację publiczną w rozumieniu art. 1 ust. 1 u.d.i.p. Pojęcie to objęte jest w szczególności informację dotyczące działalności podmiotów wykonujące działania publiczne, sposobu realizacji zadań, gospodarowania środkami publicznymi oraz innymi kwestiami. Mając na uwadze zakres żądanych informacji oraz ich przedmiot, obejmujących dane dotyczące

wskazane we wniosku, ustalono, iż żądane informacje odnoszą się do działalności podmiotu zobowiązanego do udostępnienia informacji publicznej. W konsekwencji stwierdzono, że dane informacje mieszczą się w zakresie informacji podlegających udostępnieniu na podstawie art. 4 ust. 1 oraz 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, oraz art. 6 ust. 1 pkt 3 lit. d, e, f tej ustawy.

W związku z charakterem wnioskowanych danych należy podkreślić, że przedmiotowy wniosek nie odnosi się do udostępnienia informacji już istniejących, gotowych zestawień ani danych możliwych do prostego wygenerowania z wykorzystywanych przez urząd systemów teleinformatycznych. Realizacja wniosku wymaga bowiem uprzedniego dokonania szeregu czynności o charakterze analitycznym, ewidencyjnym i organizacyjnym. Przygotowanie żądania informacji wymaga wieloetapowego procesu opracowania, obejmujących pozyskanie danych z różnych obszarów działalności urzędu, ich wzajemne powiązanie oraz dokonanie stosownych analiz. Zakres żądanych informacji obejmuje bowiem dane statystyczne dotyczące prowadzonych postępowań, w tym postępowań sądowych oraz również informacje odnoszących się do kwestii kadrowych i organizacyjnych.

W związku z zakwalifikowaniem części żądanych informacji jako informacji przetworzonych, Organ działając na podstawie, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p., zwrócił się do Wnioskodawcy o wykazanie, że uzyskanie tych informacji jest szczególnie istotne dla interesu publicznego oraz w jakim celu miałyby służyć uzyskanie danych, oraz czy pozyskane dane mogą mieć rzeczywisty wpływ na usprawnienie lub poprawę realizacji zadań wykonywanych przez tutejszy podmiot. Wezwania w tym przedmiocie zostały skierowane do Wnioskodawcy pismem z dnia 25 września 2026 r. dla spraw o sygnaturze: SC-I.1331.1.11.2026, SC-I.1331.1.12.2026, SC-I.1331.1.14.2026, natomiast dla spraw o numerze: SC-I.1331.1.16.2026, SC-I.1331.1.17.2026, SC-I.1331.1.18.2026 zostały wysłane wezwania w dniu 8 września 2026 r. Przedmiotowe wezwania dotyczyły wykazania szczególnie istotnego interesu publicznego przemawiającego za udostępnieniem żądanych informacji przetworzonych. Wnioskodawca pismami z dnia 8 września 2026 r. oraz z dnia 25 września 2026 r. odniósł się do wszystkich sześciu skierowanych do niego wezwań, przedstawiając swoje stanowisko w zakresie istnienia szczególnie istotnego interesu publicznego.

Jednocześnie, z uwagi na zakres żądanych informacji, konieczności dokonania analizy poszczególnych wniosków oraz ustalenia, czy ich realizacja wymaga wytworzenia informacji przetworzonej, Organ zawiadomił Wnioskodawcę o przedłużeniu terminu rozpatrzenia spraw. Zawiadomienie te zostały skierowane pismami z dnia 20 sierpnia 2026 r. dla spraw o sygnaturach: SC-I.1331.1.11.2026, SC-I.1331.1.12.2026 oraz SC-I.1331.1.14.2026. Jednocześnie dla spraw o numerze SC-I.1331.1.16.2026, SC-I.1331.1.17.2026, SC-I.1331.1.18.2026 zawiadomienia zostały wysłane w dniu 8 września 2026 r.

Wojewoda Małopolski, w wyniku rozpatrzenia wniosków stwierdza, co następuje: podstawowym warunkiem zakwalifikowania danej informacji jako informacji publicznej jest zbadanie jej charakteru z punktu widzenia dwóch kryteriów, a mianowicie kryterium „podmiotowego”, czyli od jakiego podmiotu informacja pochodzi i kryterium „przedmiotowego”, czyli czego informacja dotyczy i do jakiej sprawy (publicznej czy prywatnej) się ona odnosi. W rozpatrywanej sprawie nie ulega wątpliwości, że kryterium podmiotowe jest spełnione. Wojewoda Małopolski niewątpliwie jest organem przewidzianym w ustawie o dostępie do informacji publicznej jako organ władzy publicznej w świetle jej art. 4 ust. 1 pkt 1.

Złożenie wniosku przez osobę wykonującą prawo do informacji nie nakłada na podmiot obowiązku automatycznego udostępnienia informacji, gdyż w pierwszej kolejności powinien on stwierdzić, czy przepisy ustawy o dostępie do informacji publicznej znajdują

zastosowanie w danej sytuacji, a następnie w przypadku pozytywnej odpowiedzi powinien ocenić, czy nie zachodzą przesłanki ograniczające dostępność informacji, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy.

Pojęcie „informacji publicznej” ustawodawca określił w art. 1 ust. 1 i art. 6 u.d.i.p. W myśl tych przepisów informacją publiczną jest każda informacja o sprawach publicznych, a w szczególności o sprawach wymienionych w art. 6. W orzecznictwie przyjmuje się, że informacją publiczną w rozumieniu powyższego przepisu będzie każda wiadomość wytworzona lub odnoszona do władz publicznych, a także wytworzona lub odnoszona do innych podmiotów wykonujących funkcje publiczne w zakresie wykonywania przez nie zadań władzy publicznej i gospodarowania mieniem komunalnym, lub mieniem Skarbu Państwa. Bliższa analiza powołanego przepisu wskazuje, że wnioskiem objęte może być pytanie o określone fakty, o stan określonych zjawisk na dzień udzielania odpowiedzi. Informacje publiczne odnoszą się do pewnych danych.

O zakwalifikowaniu zatem określonej informacji jako podlegającej udostępnieniu w rozumieniu ustawy o dostępie do informacji publicznej, decyduje kryterium rzeczowe, a więc treść i charakter informacji. Za informację publiczną uznaje się m.in. treść wszelkiego rodzaju dokumentów odnoszących się do organu władzy publicznej lub podmiotu niebędącego organem administracji publicznej, lecz wykonującego zadania publiczne.

W przepisach ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej zostały zawarte przesłanki negatywne, uniemożliwiające udostępnienie informacji publicznej. Jedną z nich została wymieniona w art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. Zgodnie z tym przepisem prawo do informacji publicznej obejmuje m.in. uprawnienie do uzyskania informacji publicznej, w tym uzyskania informacji przetworzonej w takim zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego. A contrario należy stwierdzić, że w przypadku informacji przetworzonej, jej udostępnienie nie jest możliwe w szerszym zakresie niż jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego. Co więcej, treść tego przepisu wskazuje, że jeżeli nawet w danej sprawie udzielenie informacji publicznej mogłoby mieć wpływ dla interesu publicznego, to jednak w dalszym ciągu pozostawałoby do wykazania, że takie działanie ma szczególnie istotne znaczenie dla takiego interesu. Należy zatem przyjąć, że udzielenie informacji publicznej przetworzonej ma charakter wyjątkowy i w związku z tym może nastąpić jedynie w szczególnie uzasadnionych przypadkach.

Pojęcie „informacji przetworzonej” doczekało się wykładni w licznych orzeczeniach sądów administracyjnych. Szczegółową analizę i podsumowanie rozważań nad znaczeniem tego pojęcia zawiera uzasadnienie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 marca 2018 r., sygn. akt I OSK 915/16.

Naczelny Sąd Administracyjny wskazał w nim, co następuje, cyt.:

Informacja publiczna przetworzona to zatem taka informacja publiczna, która:

– w chwili złożenia wniosku w zasadzie nie istnieje w kształcie objętym wnioskiem, a niezbędnym podstawowym warunkiem jej wytworzenia jest przeprowadzenie przez podmiot zobowiązany pewnych czynności analitycznych, organizacyjnych i intelektualnych w oparciu o posiadane informacje proste (por. wyrok NSA z dnia 30 września 2015 r., I OSK 1746/14);

– jest wynikiem ponadstandardowego nakładu pracy podmiotu zobowiązanego wymagającej użycia dodatkowych sił i środków oraz zaangażowania intelektualnego w stosunku do posiadanych przez niego danych i wyodrębniana w związku z żądaniem wnioskodawcy oraz na podstawie kryteriów przez niego wskazanych; jest to zatem

informacja przygotowywana „specjalnie” dla wnioskodawcy wedle wskazanych przez niego kryteriów, której przygotowanie jest zdeterminowane szerokim zakresem (przedmiotowym, podmiotowym, czasowym) wniosku, wymagającym zgromadzenia i przekształcenia (zanonimizowania i usunięcia danych objętych tajemnicą prawnie chronioną) znacznej ilości dokumentów – „informacja przetworzona w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej to nie tylko taka, która powstaje w wyniku poddania posiadanych informacji analizie albo syntezie i wytworzenia w taki właśnie sposób nowej jakościowo informacji (...); w pewnych wypadkach szeroki zakres wniosku, wymagający zgromadzenia i przekształcenia (zanonimizowania i usunięcia danych objętych tajemnicą prawnie chronioną) wielu dokumentów, może wymagać takich działań organizacyjnych i angażowania środków osobowych, które zakłócają normalny tok działania podmiotu zobowiązanego i utrudniają wykonywanie przypisanych mu zadań. Informacja wytworzona w ten sposób, pomimo że składa się z wielu informacji prostych będących w posiadaniu organu, powinna być uznana za informację przetworzoną, bowiem powstały w wyniku wskazanych wyżej działań zbiór nie istniał w chwili wystąpienia z żądaniem o udostępnienie informacji publicznej (zob. np. wyroki NSA: z dnia 2 października 2014 r., I OSK 140/14; z dnia 21 września 2012 r., I OSK 1477/12, LEX nr 1264566; z dnia 9 sierpnia 2011 r., I OSK 792/11, LEX nr 1094536; z dnia 8 czerwca 2011 r., I OSK 426/11, LEX nr 1135982; z dnia 17 października 2006 r., I OSK 1347/05, LEX nr 281369).

Orzecznictwo sądów administracyjnych odnośnie pojęcia „informacji przetworzonej” jest od lat utrwalone. Dla przykładu, Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 26 stycznia 2022 r., sygn. akt III OSK 1034/21, stwierdził, cyt.: Wskazać należy, że zgodnie z językową definicją „przetworzenie” oznacza przekształcenie czegoś twórczo i przeobrażenie (Uniwersalny Słownik języka Polskiego red. S. Dubisz, tom P-Ś, Warszawa 2008, s. 751). W potocznym rozumieniu przetworzenie oznacza zatem stworzenie czegoś nowego z już istniejących elementów. Za językowym znaczeniem „przetworzenia” podąża orzecznictwo Naczelnego Sądu Administracyjnego, w którym przyjmuje się, że co prawda „informacja publiczna przetworzona” nie posiada na gruncie obowiązującego prawa swojej definicji legalnej, to można wskazać, że charakter taki mogą mieć dane publiczne, które co do zasady wymagają dokonania stosownych analiz, obliczeń, zestawień statystycznych, ekspertyz, połączonych z zaangażowaniem w ich pozyskanie określonych środków osobowych i finansowych organu, innych niż te wykorzystywane w bieżącej działalności. Oznacza to zatem podjęcie przez podmiot zobowiązany do udostępnienia informacji działania o charakterze intelektualnym w odniesieniu do zbioru informacji, który jest w jego posiadaniu i nadania skutkom tego działania cech nowej informacji. Uzyskanie żądanych przez wnioskodawcę informacji wiązać się zatem musi z potrzebą ich odpowiedniego przetworzenia, co nie zawsze należy utożsamiać z wytworzeniem rodzajowo nowej informacji. Przetworzenie może bowiem polegać np. na wydobyciu poszczególnych informacji cząstkowych z posiadanych przez organ zbiorów dokumentów (które to zbiory mogą być prowadzone w sposób uniemożliwiający proste udostępnienie gromadzonych w nich danych) i odpowiednim ich przygotowaniu na potrzeby wnioskodawcy. Tym samym również suma informacji prostych, w zależności od wiążącej się z ich pozyskaniem wysokości nakładów, jakie musi ponieść organ, czasochłonności, liczby zaangażowanych pracowników – może być traktowana jako informacja przetworzona (zob. np. wyroki NSA z dnia 5 marca 2015 r., sygn. akt I OSK 863/14 oraz z dnia 23 stycznia 2019 r., sygn. akt 431/17). Natomiast Trybunał Konstytucyjny obradujący w składzie, którego konstytucyjność nie budzi wątpliwości, w wyroku z dnia 18 grudnia 2018 r., sygn. akt SK 27/14 podniósł, że „proces powstawania tej informacji skupia podmiot zobowiązany do udzielenia informacji publicznej na jej wytworzeniu dla wnioskodawcy, odrywając go od przypisanych mu

kompetencji i zadań, toteż ustawodawca zdecydował, że proces wytworzenia nowej informacji na podstawie posiadanych dokumentów obwarowany będzie koniecznością wykazania, że jej udostępnienie jest szczególnie istotne dla interesu publicznego” (OTK-A 2019/5). W istocie zatem przetworzenie w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. polega na stworzeniu nowej informacji z już istniejących. Powstaje zatem zupełnie nowa jakość, co dotyczy również zebrania wielu informacji prostych, ponieważ nakład pracy przy ich zebraniu powoduje, że wykracza to poza zwykłą działalność podmiotu zobowiązanego, co z kolei powoduje, że stworzony zostaje nowy zbiór charakteryzujący się w istocie nowymi cechami nieistniejącymi w chwili złożenia wniosku. Wbrew zarzutom skargi kasacyjnej nie można zatem przyjąć, że z informacją przetworzoną mamy do czynienia tylko wtedy, gdy nowe dane są tworzone niejako „od zera” bez wykorzystania informacji znajdujących się w posiadaniu podmiotu zobowiązanego.

W związku z wnioskami o udostępnienie informacji publicznej skierowanych do Wojewody Małopolskiego informuje, że wnioski zostały rozpatrzone w części poprzez udostępnienie informacji publicznej, natomiast w pozostałym zakresie podlegają rozstrzygnięciu w drodze decyzji o odmowie udostępnienia informacji publicznej.

- Odnosząc się do pytania dotyczącego, czy Urząd mierzy wpływ wdrożonych systemów informatycznych na średni czas prowadzonych postępowań legalizacyjnych, uprzejmie wyjaśniam, że tutejszy Organ nie prowadzi pomiarów ani analiz pozwalających na określenie wpływu wdrożonych systemów na średni czas prowadzonych postępowań. W związku z powyższym Organ nie dysponuje również wynikami takich pomiarów, które mogłyby zostać udostępnione.
- W zakresie informacji dotyczących liczby ponagleń, o których mowa w art. 37 Kodeksu postępowań administracyjnych, w sprawach pobytowych za wskazanie we wniosku okresu, informuje, że tutejszy Organ nie prowadzi ewidencji ani zestawień pozwalających na przedstawienie danych w żądanym zakresie. Jednocześnie wskazać należy, że zgodnie z art. 100d ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa, w okresie wskazanych w tym przepisie bieg terminów na załatwienie określonych spraw dotyczących cudzoziemców prowadzonych przez Wojewodę nie rozpoczyna się, a rozpoczęte ulegają zawieszeniu. Ponadto zgodnie z art. 100d ust. pkt. 1 tej ustawy, w tym okresie nie stosuje się przepisów o bezczynności organu. W konsekwencji ponaglenia w sprawach objętych zakresami art. 100d nie są przekazywane do Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców w trybie właściwym dla ponagleń.
- W przedmiocie zapytania dotyczącego sposobu załatwiania ponagleń wraz z podstawą prawną i ewentualnym wzorem odpowiedzi wskazuje, że tutejszy Urząd nie prowadzi odrębnej procedury przewidującej udzielanie odpowiedzi na ponaglenie w formie określonego, sformalizowanego wzoru pisma.
- W części dotyczące „art. 100d ustawy o pomocy obywatelom Ukrainy: Czy urząd przyjmuje, że art. 100d w związku z konfliktem na terytorium tego państwa wyłącza albo zawiesza rozpoznawanie tych ponagleń w tych sprawach”, informuje, że tutejszy organ stosuje rozwiązanie polegające na zawieszeniu biegu terminów na załatwieniu spraw objętych tymi przepisami.
- W odpowiedzi na pytanie dotyczące o „informację czy Urząd przekazuje ponaglenia do Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców” należy wskazać, że tutejszy Urząd nie przekazuje ponagleń do Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców zgodnie z wcześniejszymi wyjaśnieniami.

- Natomiast w zakresie do pytania o „*informację, czy Urząd prowadzi ścieżkę rozpatrywania próśb o przyspieszenie i czy stosuje spisane kryteria; odpowiedzi*”, wyjaśniam, że Małopolski Urząd Wojewódzki Wydział Spraw Cudzoziemców nie prowadzi odrębnej, sformalizowanej ścieżki rozpatrywania próśb o przyspieszenie postępowań oraz nie stosuje w tym zakresie określonych spisanych kryteriów. Każda sprawa jest rozpatrywana indywidualnie, z uwzględnieniem okoliczności przedstawionych przez stronę oraz całokształtu okoliczności danej sprawy.
- W odniesieniu do żądania obejmujące zagadnienia o „*dokumenty wewnętrzne Urzędu: istniejące instrukcje, zarządzenia, wytyczne, procedury lub wzory pism określające sposobu postępowania z ponagleniami w sprawach o udzielenie zezwolenia na pobyt, jeżeli takie dokumenty zostały sporządzone*” wskazuje, że Urząd nie posiada odrębnych instrukcji, zarządzeń, wytycznych, procedur ani wzorów pism określających sposób postępowania z ponagleniami w sprawach o udzielenie zezwalania na pobyt na terytorium RP.
- W odpowiedzi na pytanie dotyczące o „*informację czy Urząd co do zasady powołuje art. 100d w odpowiedziach na skargi*” należy wskazać, że urząd rozpatruje każdą skargę indywidualnie, z uwzględnieniem jej treści oraz okoliczności konkretnej sprawy. Udzielając odpowiedzi na skargę Organ odnosi się bezpośrednio do podniesionych zarzutów i przedstawionych okoliczności. W zależności od podmiotu skargi oraz jej treści, w udzielanej odpowiedzi Urząd może również odwoływać się do art. 100d ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa, jeżeli przepis ten ma zastosowanie do okoliczności danej sprawy. Nie jest to jednak zasada stosowana automatycznie w każdej odpowiedzi na skargę, lecz kwestia każdorazowo oceniana indywidualnie.
- Natomiast w zakresie pytania o „*wzór pisma: jeżeli urząd posługuje się wzorem, szablonem albo utrwaloną formą odpowiedzi na skargę w tej kategorii spraw – udostępnienie jego treści*” należy wyjaśnić, że urząd nie posiada odrębnego, ujednoliconego wzoru ani szablonu pisma wykorzystywanego do udzielania odpowiedzi na skargi. Treść odpowiedzi jest każdorazowo opracowywana indywidualnie, z uwzględnieniem przedmiotu skargi.

Jednocześnie, w zakresie pozostałej części przedmiotowych wniosków objętych żądaniem, w których udostępnienie wymaga przetworzenia informacji publicznej, organ odmawia ich udostępnienia. Uzasadnienie odmowy w tym zakresie przedstawiono poniżej.

Pierwszym z analizowanych wniosków oznaczonych sygnaturą SC-I.1331.1.11.2026 Organ ustalił, że żądanie obejmuje udostępnienie informacji dotyczących realizacji projektów finansowych ze środków Funduszu Azylu, Migracji i Integracji (FAMI), w tym w szczególności danych odnoszących się do rozliczeń finansowych, poniesionych kosztów, wykorzystywanych systemów informatycznych i narzędzi służących obsłudze cudzoziemców, kosztów ich utrzymania, a także osiągniętych wskaźników produktu i rezultatu oraz informacji zawartych w sprawozdaniach końcowych. W toku rozpatrywania wniosku Organ uwzględnił również późniejsze stanowisko Wnioskodawcy, w których doprecyzował on zakres oczekiwanych informacji, wskazując, że zależy mu na uzyskaniu danych i dokumentów już istniejących, zgromadzonych w dokumentacji, rejestrach i pomiarach Urzędu, a nie na tworzeniu przez Organ nowych zestawień lub analiz. Wnioskodawca wskazał ponadto, że w odniesieniu do systemów informatycznych istotne jest dla niego ustalenie, czy Urząd dokonuje pomiaru ich wpływu na średni czas

przewodzenia postępowań legalizacyjnych, a jeżeli takie pomiary są prowadzone – udostępnienie istniejących danych.

Po przeprowadzeniu analizy zakresu wniosku zgodnie z jego brzmieniem, z uwzględnieniem zarówno jego pierwotnej treści, jak i późniejszych wyjaśnień oraz w oparciu o tę analizę ustalono, że część wnioskowanych informacji nie jest dostępna w dokumentacji Urzędu w postaci pojedynczego gotowego dokumentu lub kompleksowego zestawienia, które można by bezpośrednio przekazać wnioskodawcy. Dane dotyczące poszczególnych projektów FAMI znajdują się w różnych zestawach dokumentacji projektowej, aktach i systemach, a ich uzyskanie w zakresie i formie oczekiwanej przez wnioskodawcę wiązałoby się z koniecznością przeprowadzenia odpowiedniego wyszukiwania, wyodrębnienia danych, ich weryfikacji oraz zestawienia.

Przygotowanie odpowiedzi na wniosek w oczekiwanym zakresie nie sprowadza się zatem wyłącznie do wyszukania i przekazania istniejących dokumentów. Konieczne jest również ustalenie, które dane zawarte w poszczególnych dokumentach odpowiadają zakresowi wniosku, sprawdzenie ich aktualności i kompletności, porównanie informacji pochodzących z różnych źródeł, a następnie odpowiednie ich uporządkowanie. W przypadku informacji wymagających porównania kwot umownych z faktycznie poniesionymi i rozliczonymi wydatkami konieczne byłoby również przeprowadzenie dodatkowej analizy danych oraz wykonanie odpowiednich obliczeń.

Należy w tym miejscu zwrócić uwagę, że Organ nie traktuje samego faktu przechowywania dokumentów w kilku lokalizacjach lub przez różne komórki organizacyjne jako przetwarzania informacji publicznej. W tym przypadku rodzaj tych czynności zależy od zakresu niezbędnych działań, jakie byłyby konieczne do uzyskania informacji z różnych źródeł w formie zgodnej z wnioskiem wnioskodawcy, a w głównej mierze obejmuje to ich pozyskanie, weryfikację, porównanie, odpowiednie zestawienie oraz przeprowadzenie dodatkowych obliczeń i analiz.

Po przeanalizowaniu zakresu czynności niezbędnych do przygotowania informacji stwierdzono, że pełne zrealizowanie wniosku wymagałoby od pracowników ponad kilkanaście dni roboczych pracy. Czas ten obejmowałby nie tylko odnalezienie dokumentacji, ale także jej szczegółowy przegląd, weryfikację, porównanie zawartych w niej danych, przygotowanie podsumowań, przeprowadzenie dodatkowych obliczeń oraz stworzenie odpowiedniej metodologii. Należy również zauważyć, że pracownicy, których należałoby wyznaczyć do wykonania tych zadań, realizują również bieżące obowiązki Urzędu, w szczególności te związane z bezpośrednią obsługą klientów, udzielaniem informacji oraz wsparciem w toczących się sprawach.

Skierowanie pracowników do realizacji tak obszernego wniosku oznaczałoby istotne ograniczenie ich udziału w bieżącej obsłudze interesantów, a w odniesieniu do części zadań mogłoby prowadzić do czasowego wstrzymania ich wykonywania. Konsekwencją byłoby ograniczenie dostępności pracowników, wydłużenie czasu oczekiwania na informacje i odpowiedzi oraz utrudnienie zapewnienia bieżącej obsługi pozostałym osobom korzystającym z usług Urzędu. Nie chodzi zatem wyłącznie o nakład pracy związany z przygotowaniem odpowiedzi dla jednego Wnioskodawcy, lecz również o rzeczywisty wpływ realizacji żądania na wykonywanie ustawowych zadań Urzędu.

Organ wziął również pod uwagę argumenty wnioskodawcy dotyczące szczególnie istotnego interesu publicznego. Strona zwróciła w szczególności uwagę na potrzebę zapewnienia przejrzystości wydatkowania środków publicznych, możliwość oceny efektywności finansowanych rozwiązań oraz wykorzystanie uzyskanych informacji przy

podejmowaniu decyzji dotyczących dalszego finansowania i rozwoju systemów obsługi cudzoziemców. Wnioskodawca wskazał też, że pojedyncze informacje nie pozwalają na ocenę związku między wydatkami a czasem trwania postępowań; w związku z tym potrzebne są dane z kilku projektów, obejmujące różne etapy ich finansowania i realizacji. Organ nie kwestionuje, że zagadnienia związane z prawidłowością wydatkowania środków publicznych, efektywnością realizowanych projektów oraz funkcjonowaniem systemów wykorzystywanych do obsługi cudzoziemców mają znaczenie z punktu widzenia interesu publicznego. Jednak sam fakt, że określone informacje mogą być przydatne do kontroli społecznej, oceny wydatkowania środków publicznych lub formułowania wniosków dotyczących przyszłych działań administracji, nie przesądza jednak jeszcze o spełnieniu przesłanki szczególnie istotnego interesu publicznego, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej.

W ocenie Urzędu wyjaśnienia przedstawione przez wnioskodawcę nie pozwalają w sposób wystarczający wykazać, w jaki konkretnie sposób uzyskanie informacji wymagających tak znacznego nakładu pracy przyczyni się do usprawnienia funkcjonowania administracji publicznej lub umożliwi realizację konkretnego pożytku publicznego. Wnioskodawca wskazuje przede wszystkim na powszechną możliwość zastosowania danych do oceny skuteczności projektów oraz funkcjonowania systemów informatycznych. Jednakże wnioskodawca nie wykazał w wystarczającym stopniu konkretnego związku między przygotowaniem przez Urząd nowych zestawień i analiz a osiągnięciem szczególnie istotnego celu publicznego.

W konsekwencji Organ uznał, że w zakresie, w jakim realizacja pierwszego wniosku wymagałaby dokonania dodatkowych czynności analitycznych, porównawczych, obliczeniowych i opracowania danych w nowym, zbiorczym układzie, żądana informacja ma charakter informacji publicznej przetworzonej. Jednocześnie Wnioskodawca nie wykazał, że jej udostępnienie w takiej postaci jest szczególnie istotne dla interesu publicznego. Wobec niespełnienia przesłanki określonej w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej, Organ odmawia udostępnienia informacji przetworzonej w tym zakresie.

W odniesieniu do drugiego wniosku o sygnaturze: SC-I.1331.1.12.2026, Organ ustalił, że żądanie obejmowało m.in. informacje dotyczące liczby wniosków (prośb) o przyspieszenie rozpatrzenia sprawy, składanych poza trybem określonym w art. 37 Kodeksu postępowania administracyjnego, zasad i kryteriów rozpoznawania takich prośb, liczby prośb uwzględnionych oraz komórek organizacyjnych lub stanowisk odpowiedzialnych za ich rozpatrywanie. Wnioskodawca wystąpił również z wnioskiem o udzielenie informacji na temat liczby skarg na bezczynność lub przewlekłość postępowania przekazanych przez Urząd do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie.

Organ przeanalizował zakres wniosku, biorąc pod uwagę wyjaśnienia udzielone wnioskodawcy w trakcie prowadzonej korespondencji dotyczącej możliwości zakwalifikowania żądanych danych jako przetworzonych informacji publicznych oraz nakładu pracy niezbędnego do ich przygotowania. W wyniku analizy stwierdzono, że w zakresie, w jakim żądane informacje nie są zawarte w istniejących rejestrach ani gotowych zestawieniach, ich przygotowanie wymagałoby przeprowadzenia indywidualnego przeszukiwania akt spraw, a następnie powiązania informacji pochodzących z różnych dokumentów i systemów.

Żądane dane nie ograniczają się do ustalenia ogólnej liczby wniosków o udzielenie zezwoleń na pobyt. Konieczne byłoby bowiem ustalenie, w których konkretnie sprawach wniesiono ponaglenie, wniosek o przyspieszenie lub skargę na bezczynność albo przewlekłość, a także ustalenie dalszego przebiegu każdej z tych spraw. Wymagałoby to w

szczegółności ustalenia daty wpływu danego wystąpienia, jego rodzaju i sposobu zakwalifikowania, sprawdzenia, czy i kiedy zostało rozpatrzone albo przekazane organowi wyższego stopnia lub sądowi administracyjnemu, a także ustalenia dalszego wyniku sprawy.

W odniesieniu do próśb o przyspieszenie postępowania, składanych poza trybem art. 37 Kodeksu postępowania administracyjnego, niezbędne byłoby ponadto zidentyfikowanie spraw, w których takie prośby zostały złożone, ustalenie sposobu ich załatwienia.

Udzielenie informacji o skargach na bezczynność lub przewlekłość wymagałoby z kolei zidentyfikowania spraw, w których skargi zostały wniesione i przekazane do wojewódzkiego sądu administracyjnego, a następnie odrębnego sprawdzenia dokumentacji dotyczącej każdego postępowania sądowoadministracyjnego.

Zakres czynności niezbędnych do opracowania żądanych informacji znajduje odzwierciedlenie w liczbie spraw dotyczących pobytu rozpatrywanych przez Urząd w okresie objętym wnioskiem. Z przedstawionego zestawienia wynika, że w latach 2022–2025 oraz w okresie od 1 stycznia do 30 czerwca 2026 r. liczba spraw przyjęta do oszacowania wynosiła łącznie 241 476. W celu pokazania przybliżonego czasu potrzebnego na przejrzanie dokumentacji zastosowano oszacowanie, zakładając, że samo przejrzanie dokumentacji i zweryfikowanie jednego przypadku zajmuje około 5 minut. Przy takim założeniu sprawdzenie 241 476 spraw wymagałoby łącznie 1 207 380 minut, co odpowiada około 20 123 godzinom pracy. Przy założeniu ośmiogodzinnego dnia pracy oznacza to około 2 515 pełnych dni roboczych pracy jednej osoby.

Przedstawione obliczenia mają charakter orientacyjny i pokazują skalę ewentualnej pracy przy założeniu podanego, minimalnego czasu weryfikacji jednej sprawy. Nie oznacza ono, że każda z 241 476 spraw zawierała ponaglenie, prośbę o przyspieszenie lub skargę. Ustalenie, które sprawy rzeczywiście obejmowały takie okoliczności, stanowiłoby właśnie jeden z zasadniczych etapów przetwarzania informacji. Ponadto szacowany czas nie obejmuje wszystkich dodatkowych zadań, takich jak wyszukiwanie akt, zidentyfikowanie odpowiednich dokumentów, analiza korespondencji, weryfikacja przekazania sprawy do organu wyższego stopnia lub sądu, porównywanie dat i sprawdzenie kompletności przygotowanego zestawienia.

Organ podkreśla, że sam fakt, iż dokumenty dotyczące poszczególnych spraw są przechowywane w różnych miejscach lub systemach, nie przesądza jeszcze o przetworzonym charakterze informacji. W niniejszej sprawie o takim charakterze przesądza jednak konieczność przeprowadzenia szerokiej, wieloetapowej analizy akt i dokumentów źródłowych, ustalenia powiązań pomiędzy poszczególnymi zdarzeniami w toku postępowań oraz stworzenia na tej podstawie nowych zestawień statystycznych, których Urząd nie posiada w gotowej postaci. Zakres tych czynności wykracza poza zwykłe techniczne wyszukanie i skopiowanie istniejących dokumentów.

Organ uwzględnił również wyjaśnienia Wnioskodawcy dotyczące celu uzyskania informacji. Należy jednak wskazać, że udostępnienie informacji przetworzonej, stosownie do art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej, jest możliwe w takim zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego. Samo zainteresowanie sposobem rozpoznawania ponagleń, próśb o przyspieszenie postępowań i skarg na bezczynność, jak również możliwość wykorzystania danych do oceny terminowości działania Urzędu, nie przesądza automatycznie o spełnieniu tej przesłanki.

W ocenie Organu, w zakresie objętym niniejszą odmową, przedstawione przez Wnioskodawcę argumenty nie wykazują dostatecznie konkretnego związku pomiędzy przygotowaniem nowych, przekrojowych zestawień obejmujących wskazane kategorie

zdarzeń a realizacją celu o szczególnej doniosłości dla interesu publicznego. W szczególności nie wykazano, w jaki konkretny sposób uzyskanie tak opracowanych danych, wymagających wielotysięcznego nakładu godzin pracy przy założeniu opisanym powyżej, miałyby przyczynić się do poprawy funkcjonowania administracji lub ochrony praw określonej grupy osób w stopniu uzasadniającym wytworzenie informacji w żądanej postaci.

Organ nie kwestionuje znaczenia społecznego zagadnień związanych z terminowością postępowań pobytowych, prawem strony do wniesienia ponaglenia oraz kontrolą sądownoadministracyjną działalności administracji. Okoliczności te uzasadniają zainteresowanie informacjami o działalności Urzędu, jednak dla udostępnienia informacji przetworzonej konieczne jest wykazanie szczególnie istotnego, a nie jedynie ogólnego interesu publicznego. Ocena ta musi odnosić się do konkretnego zakresu informacji i skali czynności koniecznych do jej przygotowania.

W konsekwencji Organ uznał, że w zakresie objętym odmową żądane informacje mają charakter informacji publicznej przetworzonej, ponieważ ich przygotowanie wymagałoby przeprowadzenia indywidualnej analizy dokumentacji licznych postępowań, odtworzenia przebiegu określonych zdarzeń, porównania dat, weryfikacji wyników postępowań sądowych oraz opracowania nowych zestawień statystycznych. Jednocześnie Wnioskodawca nie wykazał, że udostępnienie informacji w takiej postaci jest szczególnie istotne dla interesu publicznego. Wobec niespełnienia przesłanki określonej w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej, Organ odmawia udostępnienia informacji przetworzonej w opisanym zakresie.

Kolejny wniosek zarejestrowany pod sygnaturą: SC-I.1331.1.14.2026 Wnioskodawca zwrócił się między innymi o udzielenie informacji dotyczących skarg na bezczynność lub przewlekłość postępowań przekazywanych przez Wojewodę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie, praktyki powoływania art. 100d ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa, w odpowiedziach na skargi, a także stosowanego w tego rodzaju sprawach wzoru, szablonu albo utrwalonej formuły odpowiedzi.

Urząd przeprowadził ocenę zakresu żądanych informacji, biorąc pod uwagę ich treść oraz czynności niezbędne do przygotowania odpowiedzi. Sam fakt, że informacje dotyczą działalności Urzędu, nie decyduje o ich prostym charakterze. Równocześnie samo istnienie dokumentów w wielu aktach spraw nie oznacza automatycznie, że informacje te zostały już przetworzone. Decydujące znaczenie ma to, czy Organ dysponuje gotowym rejestrem lub dokumentem, który pozwala mu udzielić odpowiedzi bez konieczności tworzenia nowego zestawienia, przeglądania lub oceny materiałów oryginalnych.

Żądanie dotyczące liczby skarg przekazanych do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego obejmuje określone kategorie spraw oraz wskazane we wniosku okresy. Jeżeli dane te nie są ujęte w jednym kompletnym rejestrze, który pozwala na bezpośrednie ustalenie żądanej liczby, przygotowanie odpowiedzi wymaga zidentyfikowania dokumentacji dotyczącej skarg w sprawach objętych wnioskiem, wyodrębnienia spraw z poszczególnych okresów oraz zweryfikowania, które skargi zostały faktycznie przekazane do sądu za pośrednictwem Wojewody. Konieczne jest przy tym odróżnienie skarg na bezczynność od skarg na przewlekłość, spraw mieszczących się w zakresie wniosku od pozostałych spraw, a także skarg przekazanych sądowi od pism, które nie doprowadziły do przekazania skargi.

Z uwagi na brak rejestru, który pozwoliłby na bezpośrednie uzyskanie wymaganej danych, przygotowanie odpowiedzi wiązałoby się z koniecznością zebrania danych z różnych źródeł, sprawdzenia ich zgodności i wyeliminowania wszelkich powtórzeń. Nie polegałoby to

po prostu na pobraniu pojedynczej wartości z istniejącego zapisu, ale raczej na zebraniu nowych informacji zgodnie z kryteriami określonymi przez wnioskodawcę.

Organ uwzględnił wyjaśnienia Wnioskodawcy przedstawione w odpowiedzi na wezwanie do wykazania szczególnie istotnego interesu publicznego. Wnioskodawca wskazał, że zamierza zbadać praktykę stosowania art. 100d ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa, sposób rozpoznawania skarg, ponagleń i próśb o przyspieszenie postępowań, a także to, czy w okresie obowiązywania art. 100d strony postępowań dysponują skutecznym środkiem przeciwdziałania przewlekłości. Powołał się również na różnice, które odnotował w praktykach poszczególnych Wojewodów oraz na stanowiska sądów administracyjnych dotyczące stosowania tego przepisu.

Wnioskodawca wyjaśnił dodatkowo, że zamierza opracować dane uzyskane z szesnastu urzędów wojewódzkich, przytoczyć źródła konkretnych informacji oraz wykorzystać raport w kontaktach z instytucjami publicznymi – w szczególności z Rzecznikiem Praw Obywatelskich i Najwyższą Izbą Kontroli – a także w związku z pracami nad projektem UD408. Wnioskodawca zwrócił uwagę, że liczba skarg ma na celu pokazanie skali korzystania ze środków prawnych, informacje dotyczące powoływania się na art. 100d mają na celu wykazanie, w jaki sposób przepis ten jest stosowany, a wzór odpowiedzi ma na celu wykazanie istniejącej praktyki.

Ocena przesłanki z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej wymaga jednak ustalenia, czy szczególna istotność dla interesu publicznego została wykazana w odniesieniu do konkretnych informacji, których przygotowanie rzeczywiście wymaga przetworzenia. Sam zamiar porównania danych z wielu urzędów, przekazania opracowania instytucjom publicznym lub wykorzystania go w debacie publicznej nie zwalnia z oceny związku pomiędzy każdą żadaną kategorią a konkretnym celem publicznym.

W wyniku przeprowadzonej oceny organ ustalił, że w odniesieniu do informacji, których przygotowanie wymagałoby przeprowadzenia opisanej powyżej czynności selekcji, porównania i analizy dokumentacji źródłowej, wnioskodawca nie wykazał w wystarczającym stopniu, że sporządzenie tych danych w żdanym formacie ma szczególne znaczenie dla interesu publicznego. W konsekwencji, na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 16 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej, brak jest podstaw do udostępnienia informacji przetworzonej w tym zakresie.

Przedmiotem czwartego wniosku, oznaczonego sygnaturą: SC-I.1331.1.16 z dnia 27 sierpnia 2026 r., wnioskodawca wystąpił między innymi o udostępnienie informacji i dokumentów dotyczących korespondencji kierowanej do Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców w związku ze sprawami objętymi ponagleniami, w tym pism wskazanych przez Wnioskodawcę, a także informacji dotyczących liczby lub przebiegu postępowań z ponagleń w sprawach objętych art. 100d ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy.

W związku z wnioskiem dotyczącym czterech pism wskazanych przez wnioskodawcę należy wyjaśnić, że dokumentacja dotycząca spraw z udziałem cudzoziemców jest rejestrowana i zarządzana w Elektronicznym Systemie Zarządzania Dokumentami (EZD). System ten służy ewidencjonowaniu korespondencji oraz dokumentowaniu czynności podejmowanych w Urzędzie. Jednakże nie oznacza to, że każde pismo można zidentyfikować poprzez wyszukanie go na podstawie numeru sprawy wskazanego przez wnioskodawcę. Korespondencja przychodząca lub wychodząca może być zarejestrowana pod odrębnym identyfikatorem, w ramach innej sprawy, pod innym numerem sprawy lub w związku z dokumentacją wewnętrzną.

W konsekwencji ustalenie, czy Organ posiada dokładnie cztery pisma opisane przez Wnioskodawcę, wymagałoby nie tylko wyszukania dokumentów według wskazanych sygnatur, lecz także odtworzenia powiązań pomiędzy korespondencją, poszczególnymi sprawami cudzoziemców i dokumentami rejestrowanymi w EZD pod innymi sygnaturami. Konieczne mogłoby być przeszukiwanie wielu rekordów, sprawdzanie treści i załączników, ustalanie nadawcy oraz adresata, a następnie weryfikowanie, czy odnaleziony dokument odpowiada opisowi zawartemu we wniosku. Samo istnienie możliwości technicznego wyszukiwania w systemie nie oznacza, że żądane dokumenty są zidentyfikowane i możliwe do wyodrębnienia w prosty sposób.

W odniesieniu do żądania dotyczącego postępowań z ponagleń w sprawach objętych art. 100d ustawy o pomocy obywatelom Ukrainy należy mieć na uwadze, że ponaglenia są rozpatrywane w indywidualnych sprawach administracyjnych, z uwzględnieniem ich stanu faktycznego i prawnego, przebiegu postępowania oraz argumentów przedstawionych przez stronę. Każda sprawa wymaga odrębnej oceny, a rozstrzygnięcie lub stanowisko organu w jednej sprawie nie przesądza o sposobie rozpatrzenia pozostałych ponagleń. Z tego względu nie można zakładać istnienia jednego zbiorczego dokumentu, który odzwierciedlałby w sposób kompletny wszystkie czynności i oceny dokonane w poszczególnych sprawach.

Jeżeli Wnioskodawca oczekuje zbiorczej informacji o sprawach objętych ponagleniami, w które zastosowanie miał art. 100d ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa, konieczne może być ustalenie wszystkich spraw spełniających wskazane kryteria, zweryfikowanie dat wpływu i rozpatrzenia ponagleń, zbadanie przedmiotu każdego z nich oraz ustalenie, czy i w jaki sposób w danej sprawie odniesiono się do wskazanego przepisu. W zależności od zakresu żądania czynności te mogą wymagać analizy dokumentacji poszczególnych postępowań, porównania ich treści oraz sporządzenia nowego zestawienia, które nie funkcjonuje w Urzędzie jako gotowy dokument.

W takim celu przygotowanie odpowiedzi nie oznaczałoby jedynie przekazania istniejących informacji, lecz opracowanie danych w ramach dokumentacji źródłowej. Przetworzona informacja tworzy się wtedy, gdy udzielenie odpowiedzi wymaga podjęcia dodatkowych czynności analitycznych, selekcyjnych lub porządkujących, w wyniku których powstaje informacja o zupełnie nowym kształcie.

W związku z tym nie można traktować tego wniosku jako zwykłej prośby o udostępnienie jednej istniejącej zbioru dokumentów. Rozpatrzenie wniosku wymagałoby odtworzenia określonej kategorii korespondencji na podstawie dokumentacji źródłowej, wybrania odpowiednich dokumentów oraz przyporządkowania ich do spraw spełniających kryteria określone przez wnioskodawcę.

Indywidualny charakter rozpatrywania ponagleń oznacza, że dokumenty dotyczące poszczególnych spraw mogą odnosić się do odmiennych okoliczności faktycznych i prawnych. Samo odniesienie do art. 100d ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa, w dokumentacji nie oznacza automatycznie, że dane pismo stanowi dokument dotyczący praktyki postępowania z ponagleniami w rozumieniu wniosku wnioskodawcy. Ustalenie tego wymaga zapoznania się z treścią dokumentu i dokonania jego oceny.

W konsekwencji nie należy traktować przedmiotowego wniosku jako standardowego wniosku o udostępnienie jednej istniejącej grupy dokumentów. Zrealizowanie wniosku wymagałoby przeanalizowania konkretnej kategorii korespondencji w oparciu o dokumentację

źródłową, wybrania odpowiednich dokumentów oraz przyporządkowania ich do spraw spełniających kryteria określone przez wnioskodawcę.

Biorąc pod uwagę wszystkie przedstawione okoliczności, należy stanowczo stwierdzić, że informacje, których dotyczy wnioski wnioskodawcy, stanowią informacje przetworzone. Udostępnienie tych informacji w zakresie, o jaki wnioskowano, nie polega na zwykłym przekazaniu istniejących, gotowych dokumentów znajdujących się w posiadaniu Urzędu, lecz wymaga najpierw przeprowadzenia szeregu czynności polegających w szczególności na wyszukiwaniu, gromadzeniu, selekcjonowaniu, analizowaniu i zestawianiu danych pochodzących z różnych źródeł oraz przetwarzaniu ich w sposób odpowiadający zakresowi wniosku. Wykonanie tych czynności skutkowałoby zatem powstaniem informacji o zupełnie nowym charakterze, które nie istnieją w aktach Urzędu w formie wymaganej przez wnioskodawcę.

W związku z tym spełniony został warunek pozwalający uznać dane informacje za przetworzoną w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej. W rezultacie przekazanie informacji w zakresie objętym niniejszą decyzją jest uzależnione od wykazania przez wnioskodawcę, że uzyskanie takich informacji ma szczególne znaczenie dla interesu publicznego.

Pomimo wezwania Wnioskodawca nie wykazał jednak, aby uzyskanie informacji objętych wnioskiem w tak rozległym i szczegółowym zakresie było szczególnie istotne dla interesu publicznego. Argumenty przytoczone przez wnioskodawcę nie wykazują w konkretny i przekonujący sposób, w jaki sposób wykonywanie przez Urząd czasochłonnych i wymagających dużego nakładu pracy czynności związanych z przygotowaniem przetworzonych informacji służyłoby szczególnie istotnemu interesowi publicznemu.

Wobec powyższego brak jest podstaw do udostępnienia informacji przetworzonej w zakresie objętym niniejszym rozstrzygnięciem, co uzasadnia odmowę jej udostępnienia. Nie można przy tym utożsamiać prawa do informacji publicznej z obowiązkiem Organu każdorazowego tworzenia na indywidualne potrzeby Wnioskodawcy nowych opracowań, zestawień i analiz, zwłaszcza w sytuacji, gdy Wnioskodawca nie wykazał szczególnie istotnego interesu publicznego uzasadniającego poniesienie takiego nakładu pracy przez Organ.

Następny wniosek z dnia 27 sierpnia 2026 r., zarejestrowany pod sygnaturą SC-I.1331.1.17.2026. Wnioskodawca zwrócił się o udostępnienie informacji publicznej dotyczącej prac zespołu roboczego zajmującego się analizą funkcjonowania systemu Modułu Obsługi Cudzoziemców (MOS 2.0), w tym dokumentów związanych z powierzeniem Małopolskiemu Urzędowi Wojewódzkiemu Wydziału Spraw Cudzoziemców przewodnictwa nad tymi pracami, składem zespołu, przebiegiem jego posiedzeń, wypracowanymi rekomendacjami i wnioskami, dokumentacją podzespołu roboczego oraz harmonogramem prac.

Po wezwaniu Organu Wnioskodawca doprecyzował żądanie, wskazując, że domaga się wyłącznie kopii dokumentów istniejących i wytworzonych w toku prac zespołu, w takiej postaci, w jakiej dokumenty te powstały. Wyraźnie zaznaczył, że nie wymaga sporządzenia nowych streszczeń, analiz ani stwierdzeń dotyczących stanowiska. W odniesieniu do dokumentu dotyczącego mianowania przewodniczącego zaznaczył, że jeśli taki dokument nie istnieje, wystarczy oświadczenie o tym fakcie. Analogicznie, w odniesieniu do pozostałych kategorii, uwzględnił twierdzenie, że dany dokument nie został sporządzony pod warunkiem,

że rzeczywiście tak było. Organ uwzględnił to wyjaśnienie i rozpatrzył wnioski w jego ostatecznej, zawężonej wersji.

Organa odnosząc się do Pana wniosku wskazuje, że zgodnie z orzecznictwem Naczelnego Sądu Administracyjnego wielokrotnie zwracano uwagę, że zasadniczo dokumentacja o charakterze wewnętrznym bądź też aktywność o charakterze technicznym stanowią taki rodzaj aktywności podmiotu, który nie jest nośnikiem informacji publicznej. Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny wyroku z dnia 29 lutego 2012 r., o sygn. akt I OSK 2196/11 – *„Opinie te nie są jednak informacją publiczną jeżeli nie dotyczą konkretnego aktu będącego już przedmiotem toczącego się procesu legislacyjnego. Są natomiast dokumentem wewnętrznym, służącym gromadzeniu informacji, które w przyszłości mogą zostać wykorzystane w procesie decyzyjnym. Trzeba przy tym dodać, że opinie i ekspertyzy mające jedynie charakter poznawczy nie odnoszą się wprost do przyszłych działań i zamierzeń podmiotu zobowiązanego mają jedynie poszerzyć zakres wiedzy i informacji posiadanych przez ten podmiot. Dlatego poddanie tego procesu ścisłej kontroli społecznej byłoby niecelowe i utrudniłoby wewnętrzny proces kształtowania się stanowisk uzgadniania i ścierania się opinii dotyczących istniejącego stanu rzeczy, jego oceny oraz ewentualnej potrzeby zmian.”*

Podobny pogląd został wyrażony również w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 listopada 2018 r., sygn. akt I OSK 351/17, w którym wskazano, że *„Naczelny Sąd Administracyjny podziela stanowisko Sądu pierwszej instancji co do tego jak należy rozumieć dokument wewnętrzny. Trafnie wskazał Sąd, że w orzecznictwie sądów administracyjnych wyrażany jest pogląd, że organom władzy publicznej niezbędna jest możliwość podejmowania decyzji dopiero po zebraniu zasobu niezbędnych informacji, uzgodnieniu stanowisk i przeanalizowaniu kilku możliwych wariantów danego rozstrzygnięcia. Dlatego od „dokumentów urzędowych” w rozumieniu art. 6 ust. 2 u.d.i.p. odróżnia się „dokumenty wewnętrzne” służące wprowadzaniu realizacji jakiegoś zadania publicznego, ale nieprzesądzające o kierunkach działania organu. Dokumenty takie służą wymianie informacji, zgromadzeniu niezbędnych materiałów, uzgadnianiu poglądów i stanowisk. Mogą mieć dowolną formę, nie są wiążące, co do sposobu załatwienia sprawy, nie są w związku z tym wyrazem stanowiska organu, nie stanowią więc informacji publicznej (zob. wyrok NSA z dnia 20 września 2016 r. sygn. akt I OSK 2649/15, wyrok NSA z dnia 27 stycznia 2012 r. sygn. akt I OSK 2130/11, wyrok z dnia 15 lipca 2010 r. sygn. akt I OSK 707/10, [pub. www.nsa.orzeczenia.gov.pl](http://www.nsa.orzeczenia.gov.pl)). Skład Sądu orzekający w niniejszej sprawie podziela obecny w literaturze pogląd, iż organ, w procesie podejmowania swoich rozstrzygnięć musi mieć zagwarantowaną pewną sferę swobody i dyskrekcji, w ramach której może gromadzić informacje, rozważać różne, często odmienne rozwiązania sporządzać projekty dokumentów czy też w sposób całkowicie nieoficjalny utrzymywać przebieg spotkań i dyskusji nad wyborem najlepszego z rozwiązań. Uznaje, że absolutnie wszystkie tego rodzaju dokumenty i działania podlegają udostępnieniu spowodowałyby jedynie większe jeszcze niż dotychczas próby ukrycia i utajnienia materiałów niezbędnych w istocie do podjęcia prawidłowej decyzji. Proces jej podejmowania mógłby odbywać się wówczas całkowicie poza sferą jakiegokolwiek oficjalności, a przez to być mniej transparentny i w mniejszym stopniu podlegać społecznej kontroli (por. I. Kamińska, M. Rozbicka-Ostrowska: Ustawa o dostępie do informacji publicznej. Komentarz, Wydawnictwo „LexisNexis”, Warszawa 2012, s. 58-59). Procesowi podejmowania rozstrzygnięć nie jest konieczna społeczna kontrola na każdym jego etapie. Zasadne wręcz jest twierdzenie, że kontrola taka mogłaby zakłócić jego przebieg, ponieważ każda ze zgłoszonych propozycji podlegałaby społecznemu i przedwczesnemu osądowi. Tymczasem podjęcie w procesie dochodzenia do rozstrzygnięcia, decyzji właściwej, wymaga wyeliminowania, w atmosferze rozważań i spokoju, rozwiązań nietrafnych, zagrażających np. chronionym konstytucyjnie dobrom, czy też niefunkcjonalnych. Niezasadne są przy tym*

zarzuty, że przyjęcie takiego poglądu za trafny, wyklucza społeczny nadzór nad rozstrzyganiem spraw publicznych. W momencie, kiedy projekt rozstrzygnięcia zyskuje walor oficjalności, może być udostępniony opinii publicznej przez organ, który go stworzył, wówczas może podlegać społecznej ocenie " Mają na uwadze powyższe stanowisko wynikające z orzecznictwa sądów administracyjnych, w szczególności z postanowień Naczelnego Sądu Administracyjnego należy wskazać, że nie każdy dokument pozostający w dyspozycji organu stanowi informację publiczną podlegającą udostępnieniu. W odniesieniu do Pana wniosku dot. kopii różnego rodzaju dokumentów roboczych, materiałów powstałych w toku prac, zaproszeń, korespondencji organizacyjnej, list uczestników, notatek, harmonogram prac zespołu i innych materiałów należy wskazać, że dokumenty te mają charakter wewnętrzny. W konsekwencji wskazane we wniosku dokumenty jak i materiały o charakterze wewnętrznym, nie podlegają udostępnieniu w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej. Jednocześnie należy podkreślić, że organ nie jest zobowiązany do tworzenia ani udostępniać materiałów, które nie stanowią informacji publicznej lub których charakter pozostaje wyłącznie wewnętrzny, co znajduje potwierdzenie przywołanym orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Odrębne żądanie objęte wnioskiem z dnia 27 sierpnia 2026 r. o sygnaturze: SC-I.1331.1.18.2026 wnioskodawca zwrócił się o udostępnienie informacji publicznej dotyczącej projektów finansowanych z Funduszu Azylu, Migracji i Integracji (FAMI), realizowanych w obszarze obsługi cudzoziemców lub legalizacji ich pobytu, w perspektywach finansowych w latach 2014–2020 oraz 2021–2027. Żądanie obejmuje w szczególności raporty końcowe, a w przypadku projektów niezakończonych — ostatnie raporty okresowe, formularze wskaźników z wartościami bazowymi, docelowymi i osiągniętymi, zestawienia wydatków faktycznie rozliczonych i zatwierdzonych przez organ delegowany MSWiA, informacje o systemach informatycznych i narzędziach finansowanych w ramach projektów, dane o systemach przekazanych nieodpłatnie przez inne urzędy oraz informacje dotyczące okresów przechowywania dokumentacji projektowej.

W odpowiedzi na wezwanie Organu wnioskodawca podtrzymał swój wniosek i wyjaśnił, że przede wszystkim oczekuje kompletnych dokumentów sprawozdawczych i księgowych w formie, w jakiej zostały sporządzone. Wnioskodawca zaznaczył, że nie wymaga sporządzenia nowych zestawień ani analiz. W odniesieniu do systemów informatycznych wnioskodawca zaznaczył, że jeśli lista nie istnieje jako odrębny dokument, wystarczy wskazać odpowiednią pozycję w istniejącym zestawieniu wydatków.

Wnioskodawca uzasadnił żądanie potrzebą kontroli społecznej nad wykorzystaniem środków publicznych przeznaczonych na obsługę spraw cudzoziemców oraz oceną rezultatów projektów FAMI. Wskazał, że dokumenty mają posłużyć porównaniu wskaźników i wydatków projektów realizowanych w urzędach wojewódzkich, a także działaniom analitycznym, kontrolnym i legislacyjnym, w tym pracą związaną z projektem UD408 oraz przekazywaniu materiałów właściwym instytucjom publicznym. Organ uwzględnił te wyjaśnienia przy ocenie przesłanki szczególnie istotnego interesu publicznego.

Dla rozpoznania wniosku zasadnicze znaczenie ma rozróżnienie pomiędzy udostępnieniem istniejących dokumentów a przygotowaniem nowej informacji na podstawie danych źródłowych. Odrębnej oceny wymaga ta część żądania, której realizacja miałaby polegać na sporządzeniu nowego, zbiorczego wykazu lub zestawienia, niewystępującego dotychczas w zasobie Organu. Dotyczy to w szczególności ewentualnego odtworzenia pełnego wykazu systemów informatycznych i narzędzi finansowanych w ramach poszczególnych projektów, wraz z przyporządkowaniem kosztów zakupu, wdrożenia i późniejszego utrzymania, a także ustalenia systemów przekazanych nieodpłatnie przez inne urzędy. Jeżeli dane te nie są ujęte w gotowym dokumencie lub rejestrze, ich przygotowanie

może wymagać powiązania informacji pochodzących z dokumentacji projektowej, finansowej, zamówieniowej, umów, faktur i korespondencji, a następnie ich selekcji, weryfikacji i agregacji według kryteriów określonych we wniosku. Podobnie informacja o tym, czy upłynął okres przechowywania dokumentacji poszczególnych projektów, może wymagać indywidualnego ustalenia właściwych terminów dla każdego projektu, z uwzględnieniem umów o dofinansowanie, zasad programu oraz ewentualnych okoliczności wpływających na bieg tych terminów.

W przypadku do wniosku obejmujących raporty końcowe z realizacji projektów, a w przypadku projektów niezakończonych – ostatnie raporty okresowe informuje, że w celu ustalenia pełnego zakresu dokumentacji odpowiadającej temu żądaniu. Konieczne byłoby uprzednie zidentyfikowanie wszystkich projektów objętych wnioskiem, ustalenie ich statusu oraz przyporządkowanie do każdego z nich właściwego raportu i okresu sprawozdawczego. Dokumenty te mogą być przechowywane w odrębnych aktach projektowych i systemach obiegu dokumentów, a ich wyszukanie wymagałoby weryfikacji, czy dany dokument jest raportem końcowym, czy też ostatnim raportem okresowym, oraz czy jest wersją ostateczną. W zakresie, w jakim wniosek zmierza do uzyskania kompletnego, uporządkowanego zbioru raportów według wskazanych kryteriów, jego realizacja wymaga selekcji i opracowania materiału źródłowego, a zatem prowadzi do wytworzenia informacji przetworzonej.

Następne pytanie zawarte we wniosku dotyczy formularzy wskaźników obejmujących wartości bazowe, docelowe i osiągnięte. Udzielenie odpowiedzi w postaci kompletnego zbioru danych wymagałoby ustalenia, jakie formularze sporządzono dla poszczególnych projektów i okresów, zweryfikowania ich wersji oraz zestawienia wskazanych wartości w jednolitym układzie. Dane te mogą być ujmowane w dokumentacji projektowej w różnych okresach i formatach. Konieczne byłoby zatem wyodrębnienie danych odpowiadających wskazanym rodzajom wskaźników, sprawdzenie ich spójności oraz przyporządkowanie do właściwych projektów. Tak przygotowany zbiór nie stanowiłby prostego odwzorowania jednego istniejącego dokumentu, lecz nowe opracowanie danych źródłowych.

Kolejne zapytanie obejmuje zestawienia wydatków faktycznie rozliczonych i zatwierdzonych przez organ delegowany MSWiA, z podziałem na projekty oraz wskazaniem udziału środków Unii Europejskiej. Jego realizacja we wnioskowanym układzie wymagałaby ustalenia, które pozycje dokumentacji finansowej stanowią wydatki faktycznie rozliczone i zatwierdzone, przyporządkowania ich do poszczególnych projektów, a następnie wyodrębnienia i obliczenia lub zweryfikowania udziału finansowania unijnego. Wymagałoby to analizy dokumentacji finansowo-księgowej i rozliczeniowej, w tym uwzględnienia ewentualnych korekt, zmian i rozliczeń cząstkowych. Organ nie dysponuje jednym gotowym zestawieniem obejmującym wszystkie żądane elementy, przygotowanie odpowiedzi w oczekiwanym formacie oznaczałoby stworzenie nowego opracowania na podstawie danych źródłowych.

Dalsza część wniosku dotyczyła wykazania systemów informatycznych i narzędzi obsługi cudzoziemców finansowanych w ramach projektów, wraz z kosztami ich zakupu lub wdrożenia oraz kosztami utrzymania po zakończeniu projektu. Udzielenie informacji w tak określonym zakresie wymagałoby zidentyfikowania wszystkich narzędzi przypisanych do poszczególnych projektów, ustalenia źródeł i sposobu ich finansowania, a następnie odtworzenia kosztów zakupu, wdrożenia i późniejszego utrzymania. Dane te mogą wynikać z różnych rodzajów dokumentów, w szczególności dokumentacji zamówień, umów, faktur, rozliczeń projektowych i dokumentów dotyczących utrzymania systemów. Konieczne byłoby ich wzajemne powiązanie i przyporządkowanie do określonych systemów oraz okresów.

Sporządzenie kompletnego wykazu w układzie wskazanym we wniosku wymagałoby zatem analizy i agregacji danych, które nie muszą występować w gotowej, zbiorczej postaci.

Ponadto w ramach podmiotowego wniosku wnioskodawca zwrócił się również o wskazanie systemów przekazanych nieodpłatnie przez inne urzędy oraz podmioty, które dokonały ich przekazania. Dla udzielenia odpowiedzi w postaci kompletnego wykazu konieczne byłoby przeanalizowanie dokumentacji dotyczącej poszczególnych systemów i narzędzi wykorzystywanych w obsłudze cudzoziemców, ustalenie podstawy ich udostępnienia lub przekazania, a także zweryfikowanie, czy przekazanie miało charakter nieodpłatny i który podmiot był podmiotem przekazującym. Informacje te mogą być rozproszone w umowach, porozumieniach, korespondencji i dokumentacji technicznej. Opracowanie zbiorczego wykazu wymagałoby więc wyszukania, oceny i zestawienia dokumentów według kryterium, które nie musi być odzwierciedlone w istniejącym rejestrze.

W dalszej kolejności wnioskodawca wniósł o ustalenie, czy upłynął okres przechowywania dokumentacji któregośkolwiek z projektów, a w przypadku odpowiedzi twierdzącej – wskazania projektu. Udzielenie odpowiedzi wymagałoby ustalenia dla każdego projektu właściwych zasad i terminów przechowywania, z uwzględnieniem dokumentacji projektowej, umów o dofinansowanie, wytycznych programowych oraz ewentualnych zmian terminów lub obowiązków związanych z kontrolą, audytem albo trwałością projektu. Następnie należałoby odnieść te zasady do dat zakończenia poszczególnych projektów i ustalić, czy termin przechowywania już upłynął. Nie jest to zatem wyłącznie informacja o dacie zapisanej w jednym dokumencie, lecz wynik analizy wielu dokumentów i regulacji odnoszących się do poszczególnych projektów. Przygotowanie odpowiedzi w postaci zbiorczej oceny dla wszystkich projektów wymagałoby stworzenia nowego opracowania.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej prawo do uzyskania informacji przetworzonej przysługuje w takim zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego. O kwalifikacji informacji jako przetworzonej decyduje charakter czynności niezbędnych do jej przygotowania, a w szczególności konieczność dokonania analizy, selekcji, porównania, agregacji lub opracowania danych źródłowych, a nie samo nazwanie żądanych materiałów dokumentami istniejącymi.

W niniejszym wniosku opatrzonym sygnaturą SC-I.1331.18.2026, przygotowanie odpowiedzi w pełnym zakresie i w układzie wynikającym z wniosku wymagałoby przeprowadzenia opisanych wyżej czynności dotyczących dokumentacji kilku projektów FAMI. Nie chodzi przy tym wyłącznie o techniczne odnalezienie i skopiowanie konkretnych, z góry oznaczonych dokumentów, lecz o ustalenie ich kompletnego zbioru, ocenę ich treści i statusu, powiązanie danych pochodzących z różnych źródeł oraz przygotowanie informacji odpowiadającej kryteriom wniosku. Skutkiem tych czynności byłoby powstanie nowej jakościowo informacji, niewystępującej dotychczas w takiej postaci w zasobie Organu.

Organ uwzględnił wyjaśnienia wnioskodawcy dotyczące celu uzyskania informacji, w tym powiązanie wniosku z oceną efektywności wydatkowania środków FAMI i rezultatów projektów. Sam ogólny zamiar kontroli społecznej, analizy gospodarowania środkami publicznymi lub oceny funkcjonowania administracji nie przesądza jednak o spełnieniu ustawowej przesłanki szczególnie istotnego interesu publicznego. Konieczne jest wykazanie, w jaki konkretnie sposób uzyskanie informacji przetworzonej przyczyni się do realizacji określonego dobra publicznego oraz dlaczego dla osiągnięcia tego celu niezbędny jest właśnie tak szeroki zakres danych i ich opracowanie.

W ocenie Organu przedstawione wyjaśnienia nie wykazują w sposób dostatecznie konkretny, że przygotowanie nowego, zbiorczego opracowania obejmującego wszystkie informacje we wskazanym wniosku jest szczególnie istotne dla interesu publicznego w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy. W konsekwencji, w zakresie, w jakim żądane informacje mają charakter przetworzony, nie została spełniona ustawowa przesłanka ich udostępnienia.

W istocie zatem, skoro w niniejszej sprawie informacja publiczna, o której udzielenie wystąpił wnioskodawca, ma charakter informacji przetworzonej, konieczne jest ustalenie, czy, a jeżeli tak to w jakim zakresie, udzielenie jej jest szczególnie istotne dla interesu publicznego.

W doktrynie podkreśla się, że pojęcie interesu publicznego jest pojęciem niedookreślonym, a brak jakichkolwiek wskazań ze strony ustawodawcy powoduje, że posługiwanie się nim w praktyce jest niezwykle utrudnione. W najprostszym ujęciu interes publiczny to interes całego społeczeństwa lub też interes wielu niezindywidualizowanych podmiotów traktowanych wspólnie jako jeden podmiot. W kluczowym dla rozpatrywanej problematyki orzecznictwie, dotyczącym prawa dostępu do informacji publicznej, podkreśla się, że interes publiczny istnieje wówczas, gdy uzyskanie – udostępnienie określonej informacji przetworzonej, może mieć realne znaczenie dla funkcjonowania określonych struktur publicznych w określonej dziedzinie życia społecznego, może wpływać na poprawę, usprawnienie wykonywania zadań publicznych dla dobra wspólnego danej społeczności. (zob. wyrok NSA z dnia 3 sierpnia 2010 r., sygn. akt I OSK 787/10).

Warto zauważyć, że Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 18 grudnia 2018 r., sygn. akt SK 27/14, wyjaśnił:

Zgodnie z decyzją ustawodawcy, informacja przetworzona podlega udostępnieniu tylko w takim zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego.

To kryterium jest nieostre i, jak wielokrotnie podkreślał NSA w swoim orzecznictwie, musi być rozpatrywane przez pryzmat każdej konkretnej sprawy (por. wyrok NSA z 16 stycznia 2000 r., sygn. akt III SA 2302/00, Lex nr 53606). Nie ulega jednak wątpliwości, że pojęcie interesu publicznego obejmuje interes ogółu (określonej wspólnoty), a nie jedynie interesy indywidualne. Jak wskazał NSA w wyroku z 6 lutego 2015 r., sygn. akt I OSK 583/14, Lex nr 1991837, „każde działanie w interesie ogółu jako określonej wspólnoty publicznoprawnej jest zatem działaniem w interesie publicznym, a wobec tego działanie «szczególnie istotne» musi charakteryzować się dodatkową kwalifikacją z punktu widzenia interesu ogółu”. Wyjątkowość tej kwalifikacji przejawia się w tym, że dla udostępnienia informacji publicznej przetworzonej nie tylko nie jest wystarczające stwierdzenie, że udostępnienie to uzasadnione jest interesem publicznym, a nawet że jest ono dla tego interesu istotne, lecz konieczne jest stwierdzenie, że udostępnienie informacji przetworzonej jest szczególnie istotne dla interesu publicznego (por. wyrok NSA z 12 czerwca 2014 r., sygn. akt I OSK 2721/13, Lex nr 1518016). W orzecznictwie NSA wskazuje się, że interes publiczny odnosi się w swej istocie do spraw związanych z funkcjonowaniem państwa oraz innych ciał publicznych jako prawnej całości, zwłaszcza jeżeli związane jest ono z gospodarowaniem mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa, a z brzmienia art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. wynika, że nie wystarczy, aby uzyskanie informacji przetworzonej było istotne dla interesu publicznego, lecz ma być szczególnie istotne, co stanowi dodatkowy kwalifikator oceny, czy dany wnioskodawca ma prawo do jej uzyskania (zob. wyrok NSA z 27 stycznia 2011 r., sygn. akt I OSK 1870/10, Lex nr 951999). Działanie wnioskodawcy nie tylko w interesie indywidualnym, lecz w interesie „ponadindywidualnym” nie jest samoistnie wystarczające do przyjęcia „szczególnie istotności dla interesu publicznego” takiego działania.

Zasadniczo obowiązek realizowania interesu publicznego charakteryzuje kompetencje szeroko rozumianych organów państwa. Z art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. wynika jednak, że kategoria „szczególnej istotności” dla interesu publicznego kształtuje prawo indywidualnego podmiotu stojącego na zewnątrz wobec podmiotu zobowiązanego do udzielania informacji publicznej. Należy w konsekwencji przyjąć, że zasadniczo prawo do uzyskania informacji publicznej przetworzonej ma jedynie ten, kto jest w stanie wykazać w chwili składania wniosku swoje indywidualne, realne i konkretne możliwości wykorzystania dla dobra ogółu informacji publicznej, której przygotowania się domaga, tj. uczynienia z niej użytku dla dobra ogółu w sposób niedostępny dla każdego posiadacza informacji publicznej. Nie chodzi przy tym o jakieś indywidualne cechy określonego podmiotu, zwłaszcza takie, na które nie ma on żadnego wpływu, lecz chodzi o możliwość realnego i efektywnego zaangażowania się przez ten podmiot w wykorzystanie dla dobra ogółu informacji publicznej, której przygotowania się domaga. Uprawnienie to nie służy zatem wszystkim podmiotom potencjalnie zainteresowanym uzyskaniem informacji publicznej po to, by ją móc następnie udostępnić ogółowi, gdyż cel ten jest co najwyżej ukierunkowany na podstawowe „niekwalifikowane” realizowanie interesu publicznego. Jak podkreślono w orzecznictwie NSA, wnioskodawca żądający informacji publicznej przetworzonej, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p., dla jej uzyskania powinien wykazać nie tylko, że jest ona ważna dla dużego kręgu potencjalnych odbiorców, ale również, że jej uzyskanie stwarza realną możliwość wykorzystania uzyskanych danych dla poprawy funkcjonowania organów administracji i lepszego ochrony interesu publicznego (zob. wyroki NSA z: 27 stycznia 2011 r., sygn. akt I OSK 1870/10; 17 maja 2012 r., sygn. akt I OSK 416/12, Lex nr 1403137). W doktrynie wyrażony został pogląd, że charakter lub pozycja podmiotu żądającego udzielenia informacji publicznej, a zwłaszcza realna możliwość wykorzystania uzyskanej informacji mają wpływ na ocenę istnienia szczególnego interesu publicznego uzasadniającego uwzględnienie wniosku. Przykładem takiego podmiotu może być poseł zasiadający w komisji ustawodawczej Sejmu, radny lub też minister nadzorujący działalność podległego mu resortu. Osoby te w swoim codziennym działaniu mają rzeczywistą możliwość wykorzystywania uzyskanych informacji publicznych w celu usprawnienia funkcjonowania odpowiednich organów. Do kategorii podmiotów mających możliwość efektywnego wykorzystania informacji przetworzonej w celu realizacji szczególnego interesu publicznego zaliczyć można także jednostki sfery nauki: szkoły wyższe, Polską Akademię Nauk, państwowe instytuty badawcze, a nawet grupy badawcze czy pojedynczych naukowców – jeżeli dana informacja wiąże się ściśle z przedmiotem ich badań naukowych wspieranych przez sferę publiczną np. grantem (por. wyrok NSA z 12 czerwca 2014 r., sygn. akt I OSK 2721/13).

Jak przyjął NSA w powołanym już wyroku o sygn. I OSK 583/14, wskazane wyżej przykłady podmiotów spełniających przesłankę uzyskania dostępu do informacji publicznej przetworzonej nie oznaczają oczywiście automatycznego wyeliminowania z katalogu podmiotów uprawnionych do uzyskania takiej informacji innych podmiotów, które nie pełnią wymienionych wyżej funkcji. Podmioty niepełniące tego rodzaju funkcji również mogą być w stanie wykazać swoje indywidualne, realne i konkretne możliwości wykorzystania dla dobra ogółu informacji publicznej, której przygotowania się domagają, w sytuacji gdy np. występują w określonych procesowych rolach uczestników postępowań dotyczących tworzenia lub kontrolowania aktów normatywnych. Nie jest zatem trafne stanowisko ani skarżącego, ani Rzecznika Praw Obywatelskich w piśmie procesowym z 16 stycznia 2015 r., że rozumienie przesłanki „szczególnej istotności dla interesu publicznego” przyjęte w orzecznictwie sądów administracyjnych prowadzi do wniosku, że przepisy ustawy o dostępie do informacji publicznej nie mają zastosowania do „zwykłych” obywateli. Taki zarzut mógłby zasługiwać na uwzględnienie, gdyby dostęp ogółu obywateli do uzyskiwania sygnalizowanych wyżej funkcji

czy rolę procesowych był ograniczony, a ograniczenie to nie znajdowałoby podstaw w porządku prawnym. Tak jednak nie jest. Prawa wyborcze, prawo do nauki i badań naukowych czy prawo uczestnictwa w postępowaniach przed organami państwa przysługują każdemu, kto chce z nich skorzystać i spełnia wymagania określone w przepisach prawa.

Sądy administracyjne w wielu orzeczeniach (także innych niż wskazane przez Trybunał Konstytucyjny w ww. wyroku) wyjaśniły, co należy rozumieć przez pojęcie „szczególna istotność dla interesu publicznego udostępnienia żądanej informacji”. Dla przykładu, Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 3 grudnia 2021 r., sygn. akt III OSK 702/21, wskazał, cyt.: (...) zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. „prawo do informacji publicznej obejmuje uprawnienia do uzyskania informacji publicznej, w tym uzyskania informacji przetworzonej w takim zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego”. Zatem samo ustalenie, iż w sprawie mamy do czynienia z informacją publiczną przetworzoną nie oznacza jednakowoż, iż automatycznie zostanie wydana decyzja odmowna. Ustawodawca w art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. powiązał prawo dostępu do informacji publicznej przetworzonej z istnieniem po stronie wnioskodawcy przesłanki szczególnie istotnego interesu publicznego. Podobnie jak w sytuacji definicji „informacji publicznej przetworzonej”, także i pojęcie „szczególnie istotnego interesu publicznego”, którym ustawodawca posługuje się w art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. jest niedookreślone i nie posiada zwartej, spisanej formuły na gruncie obowiązującego prawa. Można jednakże w ocenie NSA przyjąć, iż pojęcie to jest znaczeniowo węższe od funkcjonującego w powszechnym użyciu pojęcia interesu społecznego. Interes publiczny odnosi się więc w swej istocie do spraw związanych z funkcjonowaniem państwa oraz jego ciał publicznych jako pewnej całości, szczególnie zaś łączy się z funkcjonowaniem podstawowej struktury państwa. Skuteczne działanie w granicach interesu publicznego wiąże się zatem z możliwością realnego wpływania na funkcjonowanie określonych instytucji państwa w szerokim tego słowa znaczeniu. Pozyskanie informacji publicznej przetworzonej, zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p., musi więc być nie tylko istotne dla interesu publicznego, ale istotność ta musi mieć również charakter szczególny. Żądane dane mogą być więc – ogólnie rzecz ujmując – istotne dla interesu publicznego, jednakże w wyniku np. zestawienia kosztów ich wytworzenia, a przede wszystkim potrzeby ich pozyskania, nie będą miały szczególnie istotnej wartości dla wskazanego interesu publicznego. Przetworzenie tych informacji i trud z tym poniesiony, nie przełoży się bowiem na wskazywane przez ustawodawcę ulepszenie działania organu. W konsekwencji, charakter czy też pozycja podmiotu, który występuje z żądaniem udzielenia informacji publicznej przetworzonej, a zwłaszcza realne możliwości przyszłego wykorzystania przez ten podmiot tak uzyskanych danych, ma wpływ na ocenę istnienia szczególnie istotnego interesu publicznego uzasadniającego udzielenie mu żądanych informacji. Przykładem w tym zakresie może być np. poseł lub senator zasiadający w komisji ustawodawczej, mający możliwość kształtowania uchwalanych przepisów prawa, organizacja zawodowa lub społeczna mogąca realnie wpłynąć na funkcjonowanie organu, np. przez realne przeprowadzenie obywatelskiej inicjatywy ustawodawczej. Podmioty te w swoim codziennym działaniu mają rzeczywistą możliwość wykorzystywania uzyskanych przetworzonych informacji publicznych w celu „usprawnienia” funkcjonowania odpowiednich organów. NSA podkreśla jednocześnie, iż uzyskanie przetworzonej informacji publicznej wiąże się z poniesieniem określonych środków, zwłaszcza finansowych i organizacyjnych, często trudnych do pogodzenia z bieżącymi działaniami konkretnych organów. W związku z tym udzielanie informacji publicznej przetworzonej podmiotom, które nie zapewniają, iż zostanie ona wykorzystana w celu usprawnienia funkcjonowania danego organu państwa przemawia za

przyjęciem, iż po ich stronie nie występuje szczególnie istotny interes publiczny uzasadniający udzielenie im żądanej przetworzonej informacji publicznej. (...)

Co prawda z art. 7 i 77 § 1 k.p.a. wyprowadza się tezę, iż ciężar dowodu w postępowaniu administracyjnym spoczywa na organie administracji, to jednak nie oznacza to, że strona, zwłaszcza żądająca przetworzonej informacji publicznej, może pozostać bierna w zakresie wskazania podstaw faktycznych, które pozwoliłyby na wykazanie istnienia szczególnie istotnego interesu publicznego przemawiającego za udostępnieniem przetworzonej informacji publicznej. Przeciwnie, uznać należy, iż na gruncie rozpoznawanej sprawy, jej rolą jest przynajmniej podjęcie próby wykazania, lub co najmniej wskazanie okoliczności umożliwiających adresatowi wniosku dokonanie oceny, czy istnieje szczególnie istotny interes publiczny przemawiający za udostępnieniem przetworzonej informacji publicznej. Słusznie przyjmuje się w doktrynie i orzecznictwie, iż powinność wykazania szczególnie istotnego interesu publicznego spoczywa w głównej mierze na autorze wniosku o udzielenie informacji przetworzonej (w myśl zasady koniecznego współdziałania organu i podmiotu ubiegającego się o załatwienie sprawy w określony sposób). Trudno bowiem wymagać od organu aby domyślił się intencji wnioskodawcy, w szczególności co do możliwości wykorzystania przez wnioskodawcę żądanej informacji publicznej.

Przed udostępnieniem informacji przetworzonej, zgodnie z utrwalonym poglądem prezentowanym przez Trybunał Konstytucyjny i sądy administracyjne, należy wykazać, że udostępnienie informacji, której domaga się wnioskodawca, jest szczególnie istotne dla interesu publicznego. Powinność wykazania szczególnie istotnego interesu publicznego spoczywa w głównej mierze na autorze wniosku o udzielenie informacji przetworzonej (w myśl zasady koniecznego współdziałania organu i podmiotu ubiegającego się o załatwienie sprawy w określony sposób). Trudno bowiem wymagać od organu, aby domyślił się intencji wnioskodawcy, w szczególności co do możliwości wykorzystania przez wnioskodawcę żądanej informacji publicznej. Analizy ww. ustawowej przesłanki organ dokonuje na gruncie stanu faktycznego konkretnej sprawy, bowiem prawo do uzyskania informacji publicznej przetworzonej ma jedynie ten, kto jest w stanie wykazać w chwili składania wniosku swoje indywidualne, realne i konkretne możliwości wykorzystania dla dobra ogółu informacji publicznej, której przygotowania się domaga, tj. uczynienia z niej użytku dla dobra ogółu w sposób niedostępny dla każdego posiadacza informacji publicznej. Nie chodzi przy tym o jakieś indywidualne cechy określonego podmiotu, zwłaszcza takie, na które nie ma on żadnego wpływu, lecz chodzi o możliwość realnego i efektywnego zaangażowania się przez ten podmiot w wykorzystanie dla dobra ogółu informacji publicznej, której żąda.

Motywacja wnioskodawcy ma istotne znaczenie dla kwalifikacji sposobu załatwienia wniosku o udostępnienie informacji publicznej. Gdy żądanie dotyczy informacji przetworzonej, uzyskanie jej musi mieć znaczenie dla większej liczby osób.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności, udzielenie żądanej informacji nie jest możliwe, gdyż nie zostały spełnione przesłanki warunkujące dopuszczalność udostępnienia informacji publicznej przetworzonej wymienione w art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p., bowiem pan [REDAKTOWANE] nie wykazał szczególnego interesu publicznego we złożonych wnioskach.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p., dla udostępnienia informacji publicznej przetworzonej konieczne jest wykazanie, że przemawia za tym szczególny interes publiczny. Wnioskodawca zatem powinien wykazać, w jaki sposób zamierza wykorzystać wnioskowaną informację oraz dlaczego tak wykorzystana informacja przyczyni się w istotny sposób do realizacji interesu publicznego. Udostępnienie bowiem takiej informacji jest uwarunkowane wykazaniem, że wnioskodawca jest w stanie uczynić z pozyskanej informacji użytek dla dobra ogółu w taki sposób, który będzie przeważał nad szeroko rozumianymi kosztami wytworzenia

informacji (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 21 października 2020 r., sygn. akt I OSK 954/20, Legalis).

Należy zatem uznać, że udzielenie żądanej informacji nie jest szczególnie istotne dla interesu publicznego. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego i sądów administracyjnych w przypadku braku szczególnego interesu publicznego w danej sprawie, Organ obowiązany do udostępnienia informacji publicznej przetworzonej powinien wydać decyzję odmawiającą udostępnienia żądanej informacji z takim właśnie uzasadnieniem. W przeciwnym wypadku można by nawet uznać, że wbrew prawu wydankuje pokaźne środki publiczne na wykonywanie czynności, do których nie jest zobowiązany (przygotowanie żądanej informacji).

Jednocześnie organ, dokonując rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, nie ograniczył się wyłącznie do ustalenia braku stanowiska wnioskodawcy w powyższym zakresie. Przeprowadzono bowiem ocenę całokształtu okoliczności sprawy, w tym treści złożonego wniosku, zakresu żądanych informacji, charakteru danych wymagających przygotowania oraz potencjalnego wpływu ich udostępnienia na realizację interesu publicznego.

Po dokonaniu analizy zgromadzonego w sprawie materiału organ nie znalazł podstaw do przyjęcia, aby udostępnienie żądanej informacji przetworzonej było uzasadnione szczególnie istotnym interesem publicznym. W ocenie organu interes ten powinien mieć charakter wykraczający poza indywidualną potrzebę uzyskania określonych danych przez wnioskodawcę i wiązać się z konkretną korzyścią dla funkcjonowania życia publicznego.

Zarówno treść złożonego wniosku, jak i pozostałe okoliczności ustalone w toku postępowania nie wskazują, aby przygotowanie i udostępnienie żądanych informacji mogło w sposób rzeczywisty wpłynąć na usprawnienie działania administracji publicznej, zwiększenie przejrzystości jej funkcjonowania w zakresie istotnym dla szerszego kręgu odbiorców, umożliwienie skuteczniejszej kontroli społecznej nad wykonywaniem zadań publicznych lub służyć ochronie szczególnie istotnych wartości o charakterze publicznym.

Należy przy tym podkreślić, że samo odniesienie żądanych informacji do działalności organu administracji publicznej nie przesądza jeszcze o spełnieniu przesłanki szczególnie istotnego interesu publicznego. Przesłanka ta ma charakter wyjątkowy i wymaga wykazania konkretnego związku pomiędzy udostępnieniem informacji przetworzonej a realizacją ważnego interesu publicznego. W rozpatrywanej sprawie taki związek nie został wykazany przez wnioskodawcę, a jego istnienia nie potwierdziła również dokonana przez organ analiza okoliczności sprawy.

Mając powyższe na uwadze, należy stwierdzić, że żądane dane mają charakter informacji publicznej przetworzonej, natomiast wnioskodawca nie wykazał, aby ich uzyskanie było szczególnie istotne dla interesu publicznego. Również organ, dokonując samodzielnej oceny treści i zakresu wniosku oraz całokształtu okoliczności sprawy, nie znalazł podstaw do przyjęcia wystąpienia tej przesłanki.

Na szczególną uwagę zasługuje sposób, w jaki wnioskodawca realizował prawo dostępu do informacji publicznej. W analizowanym przypadku mamy bowiem do czynienia z działaniem odpowiadającym mechanizmowi określanemu w orzecznictwie sądowoadministracyjnym mianem „*taktyki salami*” (ang. *salami slicing*), polegającym na rozdrobnieniu szerszego zakresowo żądania na szereg odrębnych wniosków kierowanych do tego samego podmiotu.

W tym kontekście szczególnego znaczenia nabiera stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego wyrażone w wyroku z dnia 28 czerwca 2022 r., sygn. akt III OSK 5225/21, w którym Sąd wskazał, że nie można pomijać okoliczności, iż pozornie odrębne wnioski mogą w rzeczywistości stanowić skumulowane elementy znacznie obszerniejszego żądania

udostępnienia informacji publicznej. Naczelny Sąd Administracyjny odniósł się w tym orzeczeniu do mechanizmu określanego jako „*taktykę salami*” i wskazał, że rozdrobnienie żądań nie może prowadzić do sztucznego uniknięcia kwalifikacji żądanej informacji jako informacji przetworzonej.

W realiach niniejszej sprawy sposób działania wnioskodawcy wykazuje istotne podobieństwo do mechanizmu opisanego przez Naczelny Sąd Administracyjny. Wnioskodawca wystąpił do tutejszego Urzędu łącznie z ośmioma wnioskami o udostępnienie informacji publicznej, obejmującymi szeroki zakres zagadnień związanych z funkcjonowaniem Urzędu, prowadzonymi postępowaniami, sposobem realizacji zadań publicznych, stosowanymi rozwiązaniami organizacyjnymi i informatycznymi oraz dokumentacją pozostającą w dyspozycji organu. Na dwa z tych wniosków możliwe było udzielenie odpowiedzi w całości. Pozostałe sześć wniosków wymagało dokonania odrębnej, szczegółowej oceny charakteru żądanych informacji i zostało objętych niniejszym rozstrzygnięciem.

Niemożliwe jest zignorowanie faktycznego obciążenia organizacyjnego wynikającego ze skali i stopnia szczegółowości złożonych wniosków. Przeprowadzenie kompleksowej analizy ośmiu wniosków, dotyczących wielu powiązanych ze sobą kwestii, wymagało zaangażowania pracowników jednostki odpowiedzialnej za realizację zadań objętych wnioskami, przeprowadzania wieloetapowych ustaleń, wyszukiwania dostępnych zasobów oraz oceny, czy i w jakim zakresie żądane informacje istniały w formie gotowej do wykorzystania. Skala tych działań stanowiła znaczne obciążenie organizacyjne dla wymienionej jednostki i znacznie ograniczyła jej zdolność do równoczesnego wykonywania pozostałych obowiązków ustawowych.

Warto zwrócić szczególną uwagę na fakt, że znaczna część wniosków nie dotyczyła samego przekazania konkretnych, istniejących dokumentów, lecz informacji, których przygotowanie wymagało analizy, selekcji, zestawienia, porównania lub przetworzenia danych zawartych w różnych rejestrach Urzędu. Tym samym sposób sformułowania i skumulowania żądań prowadził do powstania po stronie organu obowiązku wykonania szeregu czynności wykraczających poza zwykłe techniczne udostępnienie posiadanej informacji.

Jednocześnie, pomimo wezwania wnioskodawcy do wykazania szczególnie istotnego interesu publicznego w uzyskaniu informacji przetworzonej, przedstawione przez niego wyjaśnienia nie wykazały w sposób konkretny i przekonujący, aby uzyskanie wszystkich żądanych informacji w zakresie objętym niniejszą decyzją było niezbędne dla realizacji takiego interesu. Samo powołanie się na potrzebę kontroli działalności organu, analizę jego funkcjonowania, możliwość wykorzystania informacji w działalności publicznej czy też potencjalne wykorzystanie ich przez inne podmioty nie jest wystarczające do wykazania przesłanki szczególnie istotnego interesu publicznego w odniesieniu do informacji wymagającej przetworzenia.

W związku z tym, po dokonaniu oceny łącznej liczby wniosków złożonych do Urzędu, ich przedmiotu, stopnia szczegółowości, wzajemnych powiązań między poszczególnymi wnioskami oraz nakładu pracy wymaganego do ich rozpatrzenia, organ stwierdził, że nie były to przypadkowe, niepowiązane ze sobą wnioski o udzielenie informacji, lecz raczej zbiorczy zestaw wniosków obejmujący szeroki zakres informacji dotyczących działalności Urzędu. W praktyce podejście to prowadzi do rozbicia jednego szeroko zakrojonego wniosku o udzielenie informacji na szereg mniejszych wniosków, co odpowiada mechanizmowi określoneemu przez Naczelny Sąd Administracyjny jako „*taktyka salami*”. W ocenie charakteru żądanych informacji

oraz faktycznego nakładu pracy wymaganego do ich przygotowania nie można pominąć tej przesłanki.

Biorąc pod uwagę powyższe argumenty oraz zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, postanawia się jak na wstępie.

W toku postępowania o udostępnienie informacji publicznej stanowisko zajęli:

- Pani Magdalena Krawczyk – Starszy Inspektor Wojewódzki Oddziału Organizacji, Ewidencji i Obywateli UE,
- Pani Klaudia Orządała – Zastępca Kierownika Oddziału Organizacji, Ewidencji i Obywateli UE,
- Pan Adam Spyra – Dyrektor Wydziału Spraw Cudzoziemców.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy stronom prawo wniesienia odwołania do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji za pośrednictwem Wojewody Małopolskiego, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia (art. 127 i art. 129 Kpa).

Przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję (art. 127a Kpa).

Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania występowania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Z upoważnienia Wojewody Małopolskiego

Dyrektor Wydziału Spraw Cudzoziemców
Adam Spyra

/dokument podpisany elektronicznie/

Otrzymują:

1. Adresat,
2. aa.